RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 82.901 van 14 oktober 1999
in de zaak A. 75.951/VII-15.993.

In zake : 1. de v.z.w. BOTERSTRAATACTIECOMITE,
2. Marc OTTEVAERE,
3. Lucien VANDERSTRAETEN,
die woonplaats kiezen bij
Advocaten M. DENYS en T. DE WAELE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Grote Hertstraat 12

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. NIJS,
kantoor houdende te DENDERMONDE,
Noordlaan 81.

tussenkomende partij :

de n.v. DOMO OUDENAARDE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat bij het Hof van Cassatie J. VERBIST,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Brederodestraat 13.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de v.z.w. BOTERSTRAATACTIECOMITE, Marc OTTEVAERE en Lucien VANDERSTRAETEN op 6 oktober 1997 hebben ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling van 1 augustus 1997, waarbij hun beroepen ingediend tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 5 december 1996 houdende het verlenen aan de n.v. DOMO OUDENAARDE van een vergunning voor het winnen van maximum 650 m^3/dag en 190.000 m^3/jaar grondwater uit vier putten van 26,5 tot 28 meter diep, te Oudenaarde, De Bruwaan 4, op percelen

kadastraal gekend onder sectie B, nrs. 295 c, 304 b, 607 v, 607 c2, 296 c, 301 a, 318 d, 329 a en 330 b, ongegrond worden verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd;

Gelet op het arrest nr. 72.032 van 25 februari 1998 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van het bestreden besluit wordt bevolen;

Gezien het verzoek tot voortzetting van de verwerende partij van 19 maart 1998;

Gezien het verzoek tot voortzetting van de belanghebbende partij van 1 april 1998;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 28 mei 1998;

Gelet op de beschikking van 8 juni 1998 die de tussenkomst van de n.v. DOMO OUDENAARDE toelaat;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 23 februari 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partijen;

Gelet op de beschikking van 10 juni 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 september 1999;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat T. DE WAELE, die verschijnt voor de verzoekende partijen, van Advocaat J. NIJS, die verschijnt voor de verwerende partij en van Advocaat L. SWARTENBROUX die, loco Advocaat bij het Hof van Cassatie J. VERBIST verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur P. PROVOOST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. <u>De prejudiciële vraag aan het Arbitragehof</u>.

1.1. Overwegende dat de tussenkomende partij in haar memorie doet gelden wat volgt :

> "1. Bij arrest nr. 72.255 van 5 maart 1998 heeft Uw Raad de volgende prejudiciële vraag aan het Arbitragehof gesteld :
> ’Schenden de artikelen 14 en 17 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State de artikelen 10 en 11 van de gecoördineerde grondwet in samenhang met artikel 6 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens in zoverre die artikelen er zich niet tegen verzetten dat de Raad van State, in dezelfde of gedeeltelijk dezelfde zetelsamenstelling, kennis neemt van de zaak ten gronde na kennis te hebben genomen van de vordering tot schorsing, ten gevolge waarvan aan een categorie burgers de waarborg van onpartijdigheid zou worden ontnomen ?’
> Deze zaak werd ingeschreven onder het nummer 1314 van de rol van het Arbitragehof.
> 2. In zoverre het beroep tot nietigverklaring in de onderhavige zaak behandeld zou worden door een kamer van Uw Raad die geheel of gedeeltelijk zou zijn samengesteld als de kamer die van de vordering tot schorsing heeft kennis genomen, verzoekt verzoekster tot tussenkomst Uw Raad om dezelfde prejudiciële vraag aan het Arbitragehof te stellen, minstens om de behandeling van het beroep tot nietigverklaring in de

onderhavige zaak uit te stellen totdat het Arbitragehof uitspraak zal hebben gedaan in de vermelde zaak 1314";

1.2. Overwegende dat het Arbitragehof bij arrest nr. 17/99 van 10 februari 1999 uitspraak heeft gedaan over de door de Raad van State in zijn arrest nr. 72.255 gestelde prejudiciële vraag en heeft geoordeeld dat die vraag negatief diende te worden beantwoord; dat nu de behandeling van het onderhavig annulatieberoep op vraag van de tussenkomende partij werd uitgesteld tot na de uitspraak door het Arbitragehof in voornoemde zaak, de Raad van State zelfs in een gehele of gedeeltelijk dezelfde zetelsamenstelling als bij de schorsings-procedure, de zaak ten gronde kan behandelen, zonder dat eenzelfde vraag aan het Arbitragehof moet worden gericht;

2. <u>De gegevens van de zaak</u>.

Overwegende dat de gegevens van de zaak de volgende zijn :

2.1. De n.v. DOMO OUDENAARDE, voorheen de n.v. EURANTEX, baat sedert 1977 aan de industriezone "De Bruwaan" te Oudenaarde een tapijtenfabriek uit. Voor haar productieproces heeft de tussenkomende partij nood aan zeer veel water en zij gebruikt daartoe industriewater, stadswater alsook grondwater. Dit laatste heeft zij nodig voor meer delicate processen. De tussenkomende partij stelt in haar verzoekschrift dat zij tussen 1979 en 1980 twee diepe putten boorde, respectievelijk op 245 en 268 meter diepte, voor het oppompen van grondwater uit de paleozoïsche sokkel, maar dat het grondwater uit deze sokkel evenwel eindig is.

2.2. De partijen zijn het erover eens dat de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen op 30 mei 1991 een vergunning heeft

verleend voor een termijn van vijf jaar, voor het oppompen van maximaal 480 m³/dag en 130.000 m³/jaar. De tussenkomende partij preciseert dat het een grondwater-winning van categorie B betrof die betrekking had op vier ondiepe putten van tussen de 26,5 en de 28 meter diep. Deze putten onttrekken water uit de freatische laag in het kwartair van de Scheldevallei en eventueel ook in de onderliggende formatie van Kortrijk. De partijen zijn het er ook over eens dat tegen het deputatiebesluit van 30 mei 1991 beroep werd ingesteld door de eerste verzoekende partij en door de stad Oudenaarde. Over deze beroepen is tot op heden geen uitspraak gedaan.

2.3. Op 22 mei 1996 dient de n.v. EURANTEX, voorgangster van de tussenkomende partij, bij de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen een vergunningsaanvraag in voor een grondwaterwinning, categorie B, die blijkens de aanhef van het deputatiebesluit dat in eerste aanleg werd genomen "tot doel heeft vergunning te bekomen voor het herschikken van het totaal grondwaterdebiet (650 m³/dag - 237.500 m³/j) in vier putten met een respectievelijke diepte van 26,5, 27, 27,5 en 28 m; dat enerzijds het oppompen van grondwater uit de paleozoïsche sokkel (380 m³/d) volledig zou worden stopgezet en anderzijds het debiet uit de ondiepe putten zou worden opgevoerd van 270 m³ naar 650 m³/d, om zo de totale behoefte aan putwater te kunnen dekken".

Uit het aanvraagdossier blijkt dat de n.v. ENVIRONMENTAL REMEDIATION AND MANAGEMENT (E.R.M.) door de n.v. EURANTEX belast werd met de voorbereiding van de vergunningsaanvraag.

2.4. Nadat een openbaar onderzoek werd gehouden en een aantal adviezen werden uitgebracht verleent de bestendige deputatie van de provincieraad van

Oost-Vlaanderen op 5 december 1996 aan de n.v. EURANTEX een vergunning tot het opvangen van grondwater uit 4 boorputten met een diepte van 26,5, 27, 27,5 en 28 meter voor een maximum debiet van 650 m^3/dag en 190.000 m^3/jaar, en zulks voor een termijn van vijf jaar.

2.5. Tegen het deputatiebesluit van 5 december 1996 worden vier administratieve beroepen ingesteld.

2.6. In het kader van de beroepsprocedure worden een reeks adviezen uitgebracht :

(a) Op 20 maart 1997 brengt de Belgische geologische dienst een advies uit waarin te lezen staat wat volgt :

> "De vraag om advies is pas nu beantwoord omdat wij eerst inzage wilden krijgen in de studie uitgevoerd door de N.V. ERM over de waterwinning. Hoewel kennelijk reeds afgewerkt in mei 1996, was deze studie niet ter beschikking bij ons advies van 18.07.96 over de vergunningsaanvraag, en het bestaan ervan zelfs onbekend tot wij het vergunningsbesluit ontvingen (10.12.96). Bovendien verbaast het ons om in het vergunningsbesluit te lezen dat de Belgische Geologische Dienst ongenuanceerd GUNSTIG zou geadviseerd hebben, gezien de lijst opmerkingen en voorwaarden die door ons eraan werden verbonden (waaronder de uitvoering van een pompproef).
>
> Advies van de Belgische Geologische Dienst :
>
> Zoals men kan afleiden uit de beoordelingsnota van Herman GOETHALS, geoloog, voldoet de voorgelegde studie van N.V. ERM duidelijk niet aan de criteria. De meeste randvoorwaarden en gekozen parameters (k, nuttige neerslag) worden onvoldoende gemotiveerd. In dit verband moeten wij wijzen op het ontbreken van een degelijke pompproef. Er wordt weliswaar een tabel gegeven met resultaten van 2 'pompproeven' (met put 2 en met alle putten in werking), doch de duur is veel te kort (90') en het aantal metingen te beperkt (max. 5 per put). Bovendien ontbreken de juiste afstanden tussen pompput (2) en peilputten (1, 3 en 4). Tenslotte werd niet gezegd met welke methode de k-waarde berekend werd (Theis-Jacob?).
>
> De berekende peildalingen zijn onzeker, zodat op basis van deze studie het effect van de winning onvoldoende kan worden ingeschat. Een mogelijke beïnvloeding van landbouwgronden of natuurwaarden kan naar onze mening helemaal niet worden uitgesloten. Omdat de afpomping ter hoogte van de Diepebeek ongeveer 1.5 m bedraagt kan men veronderstellen dat in

droge periodes een groot deel van het beekwater infiltreert.

Op basis van de voorliggende gegevens kan de verhoging voorlopig niet gunstig worden geadviseerd.

Daarom menen wij dat de aangevraagde verhoging pas kan worden overwogen als een pompproef van langere duur wordt uitgevoerd, waarbij met een constant debiet wordt gepompt en de niet gebruikte andere pompputten alsook de voorgestelde bijkomende peilputten op een degelijke wijze worden gemeten. Met de aldus bekomen waarden kan de toestand opnieuw worden gemodelleerd.

Tevens zou een betere spreiding van de winningsputten over het bedrijfsterrein zeker een minder diepe afpompingskegel veroorzaken en eventuele effecten bijgevolg beperken.

In het deel 'Juridisch advies' van de studie wordt op p. 10 en 12 verwezen naar de criteria gehanteerd door de BGD. Het is niet duidelijk wat hiermee wordt bedoeld. Mogelijk wil men het gebruik van het gevraagde debiet uit de ondiepe putten rechtvaardigen doordat hiermee het gebruik van Sokkelwater wordt vermeden. Inderdaad hebben wij destijds bij de aanvraag voor een waterwinning uit de Sokkel aangedrongen om in de eerste plaats het gebruik van freatisch grondwater te overwegen. Het spreekt voor zich dat dit nog geen ongenuanceerd gunstig advies kan zijn voor de aangevraagde hoeveelheid.

Bemerkingen bij de studie van E.R.M.nv over de grondwaterwinning van EURANTEX te Oudenaarde.

De studie bij EURANTEX n.v., gelegen aan de industriële zone 'De Bruwaan' te Oudenaarde, is uitgevoerd voor het bekomen van een grondwaterwinning in de bovenste aquifer van 650 m^3/dag ter vervanging van de verlopen vergunning in dezelfde aquifer van 480 m^3/dag en de geweigerde vergunning in de sokkelput van 350 m^3/dag van 245 m diep.

Aangaande het principe van een beter gebruik van het water, waardoor de totale hoeveelheid verbruikt water gereduceerd wordt, en bovendien de stopzetting van de productie uit de sokkelput, die vervangen wordt door een verhoogde productie uit de ondiepe aquifer, kunnen we slechts onze goedkeuring laten blijken.

Voor wat betreft het gedeelte 'geologische en hydrogeologische informatie en de conclusies (hoofdstuk 6 & 7) zijn er echter een aantal grondige bemerkingen.

De hydrogeologie :

Op pag 40 wordt gewag gemaakt van een pompproef die een k-waarde van 6m/d oplevert. Nergens worden de omstandigheden en de resultaten van deze pompproef vermeld in de studie, noch wordt er een referentie opgegeven. Dit is bijzonder spijtig omdat de bekomen waarde van 6m/d, naar onze mening erg hoog is voor deze zanden, en minstens een grondige verantwoording

vereist. (Vooral omdat dit de resultaten van het model zeer positief beïnvloedt).

Het model.

- De resultaten van het model zijn mooi verzorgd weergegeven in de studie, de bijhorende tekst iets minder : Zo worden op pag 37 e.v. de randvoorwaarden van het model besproken en de opvallende resultaten. Gedurende de helft van de tijd worden ogenschijnlijk Oost en West bijna systematisch verwisseld. Dit is uiterst verwarrend. Een ander voorbeeld van zeer obscure taal vinden we op pag. 43 § 1 waar de 650m^3/d van de huidige aanvraag en de 480 m^3/d van de afgelopen vergunning door elkaar geslagen worden. Dit verhoogt zeker niet de overredingskracht van het betoog.
- De voorgestelde neerslag van 300 mm nuttige neerslag (pag 40) lijkt is ook wat overdreven. (Ook hier zal dit de resultaten van het model positief beïnvloeden).
- Wat betreft de keuze van de randvoorwaarden kunnen we ons wel grosso modo akkoord verklaren hoewel enige verantwoording wel op zijn plaats zou zijn. De betekenis van de zin op pag 44 § 1 ’...grensvoorwaarden die afgeleid werden van de bestaande gegevens teruggevonden in de archieven van de Belgische Geologische Dienst...’ ontgaat ons echter volkomen. Waar hebben ze het in godsnaam over???
- Wat echter naar onze mening onaanvaardbaar is en de studie volkomen waardeloos maakt is het misbruik van goede software en mooie grafische resultaten op basis van geen enkele objectieve meting of concreet gegeven. Vooreerst wordt een nulsituatie voorgesteld. Deze is gebaseerd op ’schattingen’. Er is geen enkele calibratie van het model gebeurd! Er werd geen enkele peilmeting in gebruikt. Wat is hiervan dan de waarde als referentie situatie? Men kan eventueel nog vergoeilijken dat in een bedrijf dat 365 dagen per jaar werkt, de nulsituatie nooit kan gecreëerd worden, maar dan zou men toch het model kunnen calibreren op de huidige werksituatie van 480 m^3/dag en van daaruit een nulsituatie terugrekenen. Niets daarvan : ook de situatie van 480 m^3/d bevat geen enkele peilmeting! Hoe kan men dan weten of zo’n model enigszins een beeld van de werkelijkheid weergeeft? Tenslotte wordt de voorspelde toestand met een debiet van 650 m^3/dag berekend waarbij een afpomping van 30 cm op 200m afstand berekend wordt. De conclusie dat de invloed op 250 m slechts enkele cm, en dus verwaarloosbaar wordt, is toch zwak voor een numerische berekening. Wat mij daarbij vooral verontrust is een ’grove borstel berekening’ van mijnen-

twege : Bij 300 mm nuttige neerslag per jaar wordt in een cirkel met een straal van 250 m een jaarlijkse aanvulling van het grondwater verwezenlijkt van 250*250*3.14*0.3= 58875 m^3 en geen 237250 m^3. Dit geeft dus 1/4 van de noodzakelijke aanvulling om de gevraagde 650m^3/d te compenseren. Deze moet dus van buiten het berekende invloedsgebied komen (waarvandaan en met welk effect?). Zonder gecalibreerd model is de conclusie van hun berekeningen dus niet verantwoord.

Tot besluit

De modelberekening in de studie oogt goed maar is waardeloos omdat ze op geen enkele manier gecontroleerd is. Voorts geven ruwe schattingen een ander resultaat aan. Hoewel de omschakeling van sokkelwater naar ondiep grondwater onze steun geniet moeten we toch opmerken dat een inplanting van de putten met meer overleg (zoveel mogelijk gespreid en op basis van een gecalibreerd grondwatermodel) alle eventuele discussies overbodig zou gemaakt hebben. Dit is nu echter niet het geval.

Als er klachten of schadeclaims zijn van de omwonenden over het in gevaar komen van hun ondiepe grondwaterwinning of over drooglegging van weiden en landbouwgrond, dan kan men dit niet weerleggen op basis van deze studie".

(b) De afdeling Water van de AMINAL, buitendienst Gent, stelt in zijn advies van 25 maart 1997 onder meer het volgende :

"Vooreerst is op te merken dat onder invloed van de Overheid het bedrijf is afgestapt van de diepe putten (sokkelputten).

Met als gevolg dat op verzoek van het bedrijf de vergunning van de ondiepe putten van 27m diepte werd verhoogd van 480m^3/dag - 130.000m^3/jaar naar 650m^3/dag - 190.000m^3/jaar.

Volgende beroepschriften zijn ontvangen :

1. Boterstraatactiecomité VZW	30.12.1996
2. Lucien en Rita VANDERSTRAETEN	31.12.1996
3. Marc en Ann OTTEVAERE-SCHEERLINCK	02.01.1997
4. P DECLERCQ-V DE PRAETERE	28.01.1997

Volgende bezwaren zijn naar voorgebracht in verband met grondwater :

1. De vergunning is niet verenigbaar met de bestemming van het gewestplan. Dit is een juridische kwestie waarvoor de Administratie ROHM bevoegd.
De drinkwatermaatschappijen hebben grondwaterwinningsputten liggen in natuur- en duingebieden. Vele grondwaterwinningen van landbouwers liggen in landbouwgebieden.

2. Betreffende de zorg voor eigen drinkwaterbevoorrading; droogleggen van weiden en landbouwgrond;

eventuele schade aan de gebouwen, volgens de simulaties van het studiebureau E.R.M. NV voor een debiet van 480m³/dag naar 650m³/dag de effekten is van het verhoogde afpompingsdebiet op afstanden groter dan 30m van de putten verwaarloosbaar.
Het betreft hier freatisch water waarbij de seizoenschommelingen belangrijk kunnen zijn.

Meer konkreet betreffende deze bezwaren :

a. De familie DE PRAETERE-DE CLERCQ had 2 grondwaterputten van 24m diepte voor drinkwater voor hun vee. De winningen zijn niet vergund. De putten zijn sedert de zomer 1996 verzand en worden niet meer gebruikt. Er is voorziening van leidingwater.

b. De winning bij DOMO is momenteel in gebruik op volle capaciteit. Aan de woningen zijn geen gebreken tengevolge van de grondwaterwinning vastgesteld.

c. Tijdens de bezoeken in maart 1997 zijn aan de beplantingen en weiden geen uitdrogingsverschijnselen vastgesteld. De natuur was maar gedeeltelijk bloei. De aanwezige poel in de weide en de ringgracht rond de woning van L. VANDERSTRAETEN stonden halfvol water.
De heer VANDERSTRAETEN verklaart tot op heden geen hinder te hebben ondervonden. (hij denkt trouwens dat de putten nog niet geboord zijn). Hij uit vooral schrik voor de toekomst mochten zijn weiden en akkers (beplanting bieten en aardappelen) uitdrogen.

3. De putten zijn aangelegd naast de beek met meest aanreiking van water. Ze liggen er sinds 13 jaar.

4. In de vergunningsvoorwaarden is opgelegd voor het einde van de vergunningstermijn de mogelijkheid, technische en economische haalbaarheid, te onderzoeken om regenwater te gebruiken.

5. Er zijn vier grondwaterputten aangevraagd en vier vergund.

(...)".

(c) In het eindverslag van de afdeling Water (hoofdbestuur - Brussel) van de AMINAL staat onder meer te lezen wat volgt :

"Advies voor beslissing :

De opmerkingen van de B.G.D. zijn weliswaar pertinent doch de praktijk schijnt aan te tonen dat de winning die blijkbaar is gebeurd geen negatieve effecten geeft. De vier putten werden op 30 mei 1991 reeds vergund, voor vijf jaar, voor een debiet van 480 m³/dag - 130.000 m³/jaar. De putten zijn gelegen op het perceel nr. 296c. De effecten zijn blijkbaar in de praktijk verwaarloosbaar.

Daarom wordt voorgesteld toch een volume van 190.000 m^3/jaar te vergunnen. De opmaak van een technisch rapport is overigens in dit geval niet vereist. Volgens artikel 8 van het besluit van de Vlaamse regering van 27 maart 1985 houdende reglementering en vergunning voor het gebruik van grondwater en de afbakening van waterwingebieden en beschermingszones is de opmaak van een technisch rapport slechts vereist voor grondwaterwinningen van de categorie B met een capaciteit van meer dan 2.500 m^3/dag of meer dan 500.000 m^3/jaar.

Het is duidelijk dat het bedrijf water nodig heeft.

Daartegenover staat dat het bedrijf ertoe moet aangezet worden het globale watergebruik verder te onderzoeken om vervolgens tot een drastische vermindering in het gebruik van grondwater te komen.

De beroep(s)schriften ingediend door :

- Boterstraatactiecomité vzw, Boterstraat 5
- de heer en mevrouw OTTEVAERE-SCHEERLINCK, Boterstraat 5
- de heer en mevrouw VANDERSTRAETEN, Deinzestraat 115
- de heer en mevrouw DE PRAETERE-DE CLERCQ, Boterstraat 3 en 3B uit Oudenaarde

zijn ontvankelijk doch niet gegrond.

Het besluit van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van Oost-Vlaanderen van 5 december 1996 waarbij aan de N.V. DOMO Oudenaarde vergunning werd verleend, voor een termijn van vijf jaar, voor het winnen van maximum 650 m^3/dag en 190.000 m^3/jaar grondwater uit vier putten van 26,5 tot 28 m diep, gelegen te Oudenaarde, De Bruwaan 4, 2de afdeling, sectie B, nrs. 295c, 304b, 607v, 607c2, 296c, 301a, 318d, 329a en 330b. wordt bevestigd.

In de bijzondere voorwaarden verleend door de B.D. op 5 december 1996 werd aan het bedrijf immers de verplichting opgelegd om voor het einde van de vergunningstermijn aan het provinciebestuur een rapport af te leveren waarin beschreven staat in welke mate ’maatregelen en mogelijke alternatieven’ werden onderzocht en/of doorgevoerd.

1. maximaal gebruik maken van industriewater voor deze processen waarbij geen hoge eisen gesteld worden aan de waterkwaliteit.
2. de mogelijkheden inzake recuperatie en hergebruik van afvalwater verder onderzoeken en uitbouwen
3. via doorgedreven zuivering, de recuperatie van een zo groot mogelijk deel van het afvalwater mogelijk maken om zo het grondwaterdebiet te beperken
4. de mogelijkheid, of technische en economische haalbaarheid onderzoeken, om regenwater te gebruiken. Gezien de grootte van de bebouwde oppervlakte (40.000 m^2) moet het mogelijk zijn jaarlijks ongeveer 30.000 m^3 regenwater op te vangen, wat ongeveer 1/8 is van het aangevraagde grondwaterdebiet.

Ook peilmetingen werden opgelegd om de effecten van de waterwinning te kunnen opvolgen in de twee afzonderlijke peilputten.

Voorgesteld wordt dat N.V. DOMO Oudenaarde dit onderzoek versneld doet en dat het betreffende rapport in vijfvoud aan de provincie en de afdeling Water van AMINAL wordt voorgelegd uiterlijk een jaar voor het einde van de vergunningstermijn.

Daarenboven is het aangewezen dat het rapport wordt uitgebreid met een hydrogeologisch onderzoek, dat het bedrijf N.V. DOMO Oudenaarde door een onafhankelijke deskundige in het waterdomein moet laten uitvoeren, waarbij gezocht wordt naar het evenwicht met de omgeving van de grondwaterwinning en het pompen van ondiep freatisch grondwater.

Bovendien worden de overige in de vergunning van 5 december 1996 opgelegde algemene en bijzondere voorwaarden bevestigd.

De opgelegde saneringsstudie zal doorslaggevend zijn voor de verdere beoordeling van grondwaterdossiers van het bedrijf".

2.7. Met een aangetekend schrijven van 7 april 1997 reageert de tussenkomende partij op de ingediende beroepen.

2.8. Op 1 augustus 1997 wordt de bestreden beslissing genomen.

Met die beslissing worden de beroepen ongegrond verklaard, wordt het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 5 december 1996 bevestigd, en wordt in artikel 3 bepaald wat volgt :

"Het aan N.V. DOMO Oudenaarde, in punt 5 van de bijzondere voorwaarden van het besluit van de Bestendige Deputatie van de Provincieraad van Oost-Vlaanderen van 5 december 1996, opgelegde rapport moet in vijfvoud worden ingediend bij de afdeling Water van de AMINAL en het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen tegen uiterlijk 4 december 2000.

Dit rapport dient te worden uitgebreid met de resultaten van een hydrogeologisch onderzoek, dat het bedrijf N.V. DOMO Oudenaarde door een erkende deskundige in de discipline ’grondwater’ moet laten uitvoeren, waarbij een aanvaardbaar evenwicht nagestreefd wordt tussen de onttrekking van freatisch grondwater en de effecten op de omgeving".

2.9. Het weze opgemerkt dat met een faxbericht van 22 oktober 1997 de Belgische geologische dienst de tussenkomende partij het volgende laat weten :

> "Aansluitend aan ons telefoongesprek van vanmorgen stuur ik u in bijlage de 2 tabellen m.b.t. de pomp-proeven waarvan sprake.
> Ik wil ook nog even de situatie rond de studie van ERM verduidelijken. De BGD had in zijn eerdere adviezen van 28.01.91 en 18.07.96 aangedrongen om een pompproef te laten uitvoeren. Wij hadden er destijds echter geen kennis van of deze aanbeveling ook als vergunningsvoorwaarde was opgelegd. Pas toen wij op 11.12.96 het vergunningsbesluit van 05.12.96 ont-vingen, werd duidelijk dat er reeds een hydro-geologische studie moest zijn uitgevoerd, omdat in de motivatie van het besluit herhaaldelijk wordt verwezen naar een 'pompproef' en 'modellering'.
> Op 22.01.97 werd ons opnieuw advies gevraagd door AMINAL naar aanleiding van het beroep ingediend tegen dit besluit. Om ons advies beter te motiveren vroegen wij een exemplaar van deze studie aan AMINAL, waarna een advies en beoordeling van deze studie werden opgesteld (20.03.97). Op dat ogenblik konden wij niet weten of het hier ging om een document dat bij de vergunningsaanvraag gevoegd was dan wel om een interne studie voor het bedrijf";

3. <u>De ontvankelijkheid van het beroep</u>.

3.1. Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de individuele belangen van de leden van de eerste verzoekende partij samenvallen met het collectief belang dat de vereniging beoogt na te streven, zodat zij het rechtens vereiste directe belang mist om een ontvan-kelijk beroep in te stellen; dat zij desbetreffend verwijst naar de omschrijving van het maatschappelijk doel van de eerste verzoekende partij en naar de statutair gestelde voorwaarde "dat de stemgerechtigde leden eigenaars en/of bewoners van het gebied in kwestie dienen te zijn"; dat, wat de tweede en de derde verzoeker betreft, zij betoogt dat deze niet in concreto aanduiden welk nadeel zij van de grondwaterwinning ondergaan, dat een verwijzing naar onbewezen beweringen niet volstaat en dat, aangezien de bestreden beslissing hen niet schaadt, zij er geen belang bij hebben deze te bestrijden;

3.2. Overwegende dat de tussenkomende partij eveneens het belang van de verzoekende partijen betwist met als reden dat hun beweringen feitelijke grondslag missen en niet kunnen worden gesteund op vermoedens die ze aannemelijk maken; dat zij betoogt dat reeds sedert 1986 grondwater wordt opgepompt en dat het debiet sinds de vergunning van 30 mei 1991 aanzienlijk werd verhoogd, zonder dat tot op heden enige aanwijzing werd gevonden dat zulks gevolgen heeft gehad of kan hebben voor de waterhuishouding, het leefmilieu en het woonklimaat van het gebied; dat zij ook verwijst naar de resultaten van het onderzoek gevoerd door de deskundige n.v. E.R.M. waaruit op basis van verscheidene uitgevoerde simulaties blijkt dat er geen significant verschil is voor beide benamingen voor wat betreft de grondwaterpotentialen, stroombanen en invloedzones, naar het advies van de Belgische geologische dienst van 18 juli 1996 waarin wordt gesteld dat er geen aanwijzingen zijn dat het grondwaterpeil in Oudenaarde de laatste jaren fel is gedaald en de stabiliteit van de grond vermoedelijk niet verder in het gedrang zal komen, aangezien de ondiepe lagen weinig zettingsgevoelig zijn, alsook naar het advies van de afdeling Water van de AMINAL waarin wordt bevestigd dat de reeds jaren bestaande waterwinning aan de omgeving geen schade heeft toegebracht;

3.3. Overwegende dat de verzoekende partijen in hun memorie van wederantwoord betogen dat de Raad van State zich recent over de vraag betreffende het al of niet samenvallen van de individuele belangen van de leden van de v.z.w. met het collectief belang uitgesproken heeft in de arresten nr. 72.213 van 4 maart 1998 en 72.501 van 26 maart 1998, inzake de v.z.w. BOTERSTRAATACTIECOMITÉ, dat de Raad onder andere stelde dat "de verzoekende vereniging met haar annulatieberoepen zeker niet rechtstreeks de behartiging of verdediging van individuele belangen van haar leden beoogt"; dat, wat het belang van tweede en derde verzoekers

betreft, de verzoekende partijen verwijzen naar het schorsingsarrest in de onderhavige zaak, waarin het bestaan van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel in hun hoofde werd aanvaard, waardoor ze a fortiori ook blijk geven van een voldoende belang; dat zij daaraan toevoegen dat de exceptie voor een groot deel ook samenvalt met het onderzoek naar de gegrondheid van het tweede en vierde middel, die in het schorsingsarrest ernstig werden bevonden;

3.4. Overwegende dat tweede verzoeker woonachtig is in de onmiddellijke omgeving van het terrein waar de grondwaterwinning plaatsheeft; dat derde verzoeker, die landbouwer is, een historische hoeve in de onmiddellijke nabijheid van de putten exploiteert; dat alleen reeds om die reden zij van het vereiste belang doen blijken voor het aanvechten van de vergunning voor het winnen van grondwater uit vier putten; dat dit des te meer klemt nu uit de bespreking van het tweede en het vierde middel zal blijken dat er een grote onduidelijkheid en onzekerheid bestaat omtrent de effecten van de waterwinning op de omgeving, dat de Belgische geologische dienst die effecten helemaal niet uitsloot en dat in het dossier geen enkel overtuigend element te vinden is dat toelaat te besluiten dat de thans vergunde grondwaterwinning geen nadelige effecten zal hebben op de omgeving; dat wat de eerste verzoekende partij betreft, artikel 3 van haar statuten onder meer bepaalt :

> "De vereniging heeft tot doel het vrijwaren, het in stand houden en het bevorderen van de kwaliteit van het leefmilieu in de nabijheid van het industrieterrein 'De Bruwaan' te Oudenaarde - zoals dit op heden bij koninklijk besluit van 24 februari 1977 is vastgelegd - alsmede het verdedigen van de rechten, van de eisen en van de belangen van de bewoners van en/of van zij die eigendom bezitten in de voornoemde buurt(...);

dat artikel 6 van dezelfde statuten betrekking heeft op het lidmaatschap en in zijn laatste alinea bepaalt wat volgt :

> "Om lid te kunnen worden moet men bovendien een ideologie aankleven die volledig overeenstemt met het doel en de doeleinden van de vereniging. Ook moet men eigendom bezitten, of woonachtig zijn, of zijn zetel hebben gevestigd, of bij zijn aanvraag de duidelijke intentie voorleggen om binnen het jaar eigenaar te worden of te komen wonen in de nabijheid van het industrieterrein 'De Bruwaan' te Oudenaarde, zoals genoemd op vandaag";

dat uit artikel 3 van de statuten blijkt dat de eerste verzoekende partij enerzijds opkomt voor de kwaliteit van het leefmilieu in de nabijheid van het industrieterrein "De Bruwaan" te Oudenaarde, en anderzijds ook opkomt voor de rechten en belangen van de bewoners en eigenaars in de buurt van dit terrein; dat, zoals reeds gesteld, het niet uitgesloten is dat de kwaliteit van het lokale leefmilieu door de vergunde waterwinning kan worden aangetast; dat het bestrijden van de betrokken exploitatievergunning binnen het statutair doel van de eerste verzoekende partij kan worden ingepast; dat de eerste verzoekende partij niet de behartiging nastreeft van een algemeen belang of van een belang dat voor iedereen kan gelden; dat zij een lokale milieuvereniging is met een beperkt geografisch werkingsgebied, die optreedt tegen eerder lokale beslissingen ter verdediging van een duidelijk gelokaliseerd en specifiek belang; dat dit belang niet bestaat in een loutere optelling of samenvoeging van individuele belangen van haar leden, maar in een belang dat voor alle leden van dezelfde aard is en dezelfde oorzaak of oorsprong heeft en dat, hoewel het misschien niet door ieder van hen met dezelfde intensiteit wordt aangevoeld, toch aan allen gemeen is, samenhorigheid schept en aanzet tot samenwerking op grond van solidariteit met het oog op een grotere doeltreffendheid; dat de eerste verzoekende partij met haar annulatieberoep zeker niet rechtstreeks

de behartiging of verdediging van individuele belangen van haar leden blijkt te beogen; dat uit de omstandigheid dat de bevordering van de kwaliteit van het leefmilieu in de nabijheid van het betrokken industrieterrein ook ten goede zal komen aan bepaalde individuele leden van de betrokken vereniging die aldaar wonen of een eigendom hebben, niet kan worden afgeleid dat de eerste verzoekende partij te dezen uitsluitend is opgetreden als een bewoners- of eigenaarssyndicaat dat enkel de individuele belangen van zijn leden verdedigt; dat het gegeven dat luidens de statuten de leden tot lidmaatschap een "ideologie" moeten aankleven die volledig overeenstemt met het doel en de doeleinden van de vereniging en bovendien eigendom moeten bezitten, of woonachtig moeten zijn, of bij hun aanvraag de intentie moeten voorleggen om binnen het jaar eigenaar te worden of te komen wonen in de nabijheid van het industrieterrein "De Bruwaan" te Oudenaarde, eerder de legitimiteit van de opdracht, op te komen ter verdediging van het collectief belang van haar leden ter zake van het leefklimaat in de omgeving van het betrokken industrieterrein, bekrachtigt; dat geen van de excepties kan worden aangenomen;

4. <u>De gegrondheid van het beroep</u>.

4.1. Overwegende dat de verzoekende partijen het tweede en het vierde middel nemen "uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motiveringsplicht der bestuurshandelingen, uit de schending van artikel 13, tweede lid van het besluit van de Vlaamse Regering van 27 maart 1985 houdende reglementering en vergunning voor het gebruik van grondwater en de afbakening van waterwingebieden en de beschermingszones, uit de schending van artikel 6 § 3 van het decreet van 24 januari 1984 betreffende het grondwaterbeheer, en wegens machtsoverschrijding"; dat zij in het vierde middel ook nog de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel aanvoeren alsmede bevoegdheidsoverschrijding; dat zij in de uiteenzetting van het tweede middel in essentie betogen dat de minister zich klaarblijkelijk aansluit bij een advies verleend door de afdeling Water van de AMINAL, doch niet uitlegt waarom hij een andersluidend advies van de Belgische geologische dienst naast zich neerlegt, dat nochtans laatstgenoemd advies bevestigt wat verzoekers in hun beroepschriften hadden aangevoerd, namelijk dat niet wordt aangetoond dat het exploiteren van de putten geen gevolgen zou hebben voor de waterhuishouding en de hydrogeologie in het gebied en voor de agrarische activiteiten die ter plaatse uitgeoefend worden, dat de Belgische geologische dienst een evaluatie had laten uitvoeren van de studie die de aanvrager zelf had laten verrichten en dat zij deze na onderzoek als onvoldoende had bevonden, terwijl juist de resultaten van deze privé-studie door de afdeling Water van de AMINAL mede worden betrokken in haar gunstig advies; dat zij in het vierde middel aanvoeren dat de verwerende partij de gevraagde vergunning integraal verleent, doch betreffende het belangrijkste en in de bezwaar- en beroepschriften sterk benadrukte punt een "voorwaarde" oplegt die erin bestaat dat de exploitant

gedurende de looptijd van de vergunning een rapport moet opmaken en overleggen omvattende onder meer de resultaten van een hydrogeologisch onderzoek, waaruit zou moeten blijken dat een aanvaardbaar evenwicht nagestreefd wordt tussen de onttrekking van freatisch grondwater en de effecten op de omgeving, terwijl de vraag of het onttrekken van dergelijke hoeveelheden grondwater aan het gebied ter plaatse wel "verantwoord" is, door de vergunningverlenende overheid zelf moet worden beslecht vooraleer de vergunning wordt verleend; dat naar hun oordeel dit des te meer klemt nu de minister totaal voorbijgaat aan het feit dat de tenuitvoerlegging van het besluit volgens de aanvraag van het bedrijf zelf de facto een verdrie- tot verviervoudiging van het opgepompte debiet zal betekenen;

4.2. Overwegende dat de verwerende partij op het tweede middel antwoordt dat niet valt in te zien waaruit de verzoekende partijen menen te kunnen afleiden dat de bestreden beslissing een schending inhoudt van artikel 6, § 3, van het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer en artikel 13 van het besluit van de Vlaamse regering van 27 maart 1985 houdende reglementering en vergunning voor het gebruik van grondwater en de afbakening van waterwingebieden en beschermingszones en dat voor het overige het middel de rechtens vereiste feitelijke grondslag mist nu in de bestreden beslissing met de navolgende overweging "dat de opmerkingen van de B.G.D. weliswaar pertinent zijn doch dat de praktijk schijnt aan te tonen dat de winning die blijkbaar is gebeurd geen negatieve effecten geeft; dat de vier putten op 30 mei 1991 reeds vergund werden, voor vijf jaar, voor een debiet van 480 m^3/dag - 130.000 m^3/jaar; dat de effecten blijkbaar in de praktijk verwaarloosbaar zijn (...)" duidelijk wordt aangegeven waarom zij het advies van de Belgische geologische dienst niet volgt en zij zich aansluit bij het advies van de afdeling Water van de AMINAL van 25 maart 1997, welk advies integraal in het besluit werd

overgenomen; dat wat het vierde middel betreft, zij betoogt dat de verzoekende partijen uit het oog verliezen dat uit geen enkel element van het administratief dossier in concreto blijkt dat de gevraagde grondwaterwinningsvergunning voor de plaatselijke omgeving nefaste gevolgen zou veroorzaken, dat ook de Belgische geologische dienst alles behalve overtuigd lijkt van het feit dat de grondwaterwinning de waterhuishouding en de hydrogeologie van het gebied zal verstoren, nu deze voorzichtig stelt dat "een mogelijke beïnvloeding van landbouwgronden of natuurwaarden (...) naar onze mening helemaal niet (kan) worden uitgesloten", dat dit niet gefundeerd standpunt evenwel haaks staat op de resultaten van de doorgevoerde proeven, van het onderzoek ter plaatse door de ambtenaar van de afdeling Water van de AMINAL en van de verklaring zelf van de derde verzoekende partij en dat, vermits er geen indicaties voorhanden waren dat de grondwaterwinning ernstige schade zou veroorzaken, niet op goede gronden kan worden geëist dat binnen het raam van de behandeling van de vergunningsaanvraag dergelijk onderzoek, waarvan de resultaten pas na een zeker tijdsverloop kunnen worden beoordeeld, dient uitgevoerd te worden;

4.3. Overwegende dat de tussenkomende partij in haar antwoord op het tweede middel naar dezelfde overweging in het bestreden besluit verwijst als de verwerende partij en waaruit zou blijken waarom de minister het advies van de Belgische geologische dienst niet heeft gevolgd; dat zij vaststelt dat de opmerkingen van de Belgische geologische dienst destijds zijn geuit in een klimaat van misverstanden in hoofde van die dienst, dat zoals bevestigd in het faxbericht van 22 oktober 1997, die dienst een interne studie van het bedrijf, opgesteld met geheel andere doeleinden, heeft verward met een volwaardige pompproef waarvan zij ten onrechte van oordeel was dat deze door de vergunning van 1991 zou zijn opgelegd; dat zij daaraan toevoegt dat het besluit van de Vlaamse regering van 27 maart 1985 geen hydro-

geologisch onderzoek vereist bij de aanvraag van grondwaterwinningen van categorie B waarvan de capaciteit niet meer zal bedragen dan 2.500 m^3/dag of 500.000 m^3/jaar en dat aldus dergelijk onderzoek niet bij de vergunningsaanvraag diende te worden gevoegd; dat zij opmerkt dat niet wordt verantwoord waarom artikel 6, § 3, van het decreet van 24 januari 1984 zou zijn geschonden; dat zij diezelfde opmerking formuleert bij de weerlegging van het vierde middel; dat wat de overige grieven betreft, zij er op wijst dat op grond van de bepalingen van voormeld decreet van 24 januari 1984 en van voornoemd besluit van 27 maart 1985 de minister niet verplicht was een voorafgaandelijke hydrogeologische studie te eisen; dat zij doet gelden dat de beslissing van de minister om een hydrogeologische studie te laten uitvoeren op het einde van de vergunningstermijn dan ook moet worden beschouwd als een uiting van behoorlijk bestuur en dat in het dossier geen enkel element terug te vinden is dat onomstotelijk zou bewijzen dat er tengevolge van de bestreden beslissing reële schade zal zijn voor de waterhuishouding, het leefmilieu of het woonklimaat;

4.4.1. Overwegende dat uit het decreet van 24 januari 1984 houdende maatregelen inzake het grondwaterbeheer, in het bijzonder artikel 9, 1°, moet worden afgeleid dat de overheid bij het verlenen van een vergunning voor grondwaterwinning op een zorgvuldige wijze dient na te gaan welke de weerslag is van het verlenen van die vergunning op economisch, landbouwkundig en ecologisch vlak, alsook op het vlak van de stabiliteitsaspecten;

4.4.2. Overwegende dat uit het sub 2.6. geciteerde advies van de Belgische geologische dienst blijkt dat op grond van de studie van de n.v. E.R.M. het effect van de winning onvoldoende kon worden ingeschat vooral wegens het ontbreken van een degelijke pompproef, dat die dienst een mogelijke beïnvloeding van landbouwgronden of

natuurwaarden helemaal niet uitsloot, dat zij een bijkomende pompproef van langere duur -de door de n.v. E.R.M. uitgevoerde twee pompproeven duurden blijkbaar 90 minuten- waarbij met een constant debiet wordt gepompt en de niet gebruikte andere pompputten alsook de voorgestelde bijkomende peilputten op een degelijke wijze worden gemeten, noodzakelijk achtte en dat zij voorstelde de winningsputten beter te spreiden; dat de minister in het bestreden besluit overweegt "dat de opmerkingen van het B.G.D. weliswaar pertinent zijn doch dat de praktijk schijnt aan te tonen dat de winning die blijkbaar is gebeurd geen negatieve effecten geeft; dat de vier putten op 30 mei 1991 reeds vergund werden, voor vijf jaar, voor een debiet van 480 m^3/dag - 130.000 m^3/jaar; dat de effecten blijkbaar in de praktijk verwaarloosbaar zijn (...)"; dat evenwel het al te zeer de vraag is of met die overweging, blijkbaar geput uit het advies van de AMINAL, terdege werd verduidelijkt waarom van het advies van de Belgische geologische dienst werd afgeweken; dat immers uit de vergunnings-aanvraag van de tussenkomende partij blijkt dat, sedert de vergunning in 1991 werd verleend, in de praktijk slechts 166 m^3/dag uit de ondiepe lagen werd opgepompt en dat met de thans bestreden vergunning de op te pompen hoeveelheid in werkelijkheid bijna verviervoudigd zal worden, vermits de waterwinning uit de dieper gelegen paleozoïsche sokkel zal worden stopgezet, zodat er mag worden van uitgegaan dat de vergunde hoeveelheid die blijkens het advies van de AMINAL overeenstemt met de werkelijke behoefte, de facto thans wel grotendeels zal worden opgepompt; dat het dan ook allerminst vanzelf-sprekend is dat de overweging dat de effecten blijkbaar in de praktijk verwaarloosbaar zijn, relevant is voor de beoordeling van de in het geding zijnde vergunnings-aanvraag en voor het terzijde leggen van het advies van de Belgische geologische dienst dat voorafgaandelijk aan de te verlenen vergunning een bijkomende pompproef noodzakelijk achtte alsook een betere spreiding van de winningsputten wenselijk achtte; dat dit des te meer

klemt nu de minister als bijzondere vergunningsvoorwaarde oplegt dat het rapport dat tegen 4 december 1990 moest worden ingediend "dient te worden uitgebreid met de resultaten van een hydrogeologisch onderzoek, dat het bedrijf N.V. DOMO door een erkende deskundige in de discipline ’grondwater’ moet laten uitvoeren, waarbij een aanvaardbaar evenwicht nagestreefd wordt tussen de onttrekking van freatisch grondwater en de effecten op de omgeving"; dat daaruit kan worden afgeleid dat de minister zelf twijfelde aan de precieze effecten van het verlenen van de vergunning op de omgeving; dat, desalniettemin, vooraleer hij enige duidelijkheid had omtrent die effecten, hij toch de vergunning verleende en hij daaromtrent pas duidelijkheid eiste tegen 4 december 2000, dit is een jaar voor het einde van de looptijd van de vergunning;

4.4.3. Overwegende dat de tussenkomende partij wel terecht doet gelden dat zij niet verplicht was een hydrogeologische studie bij haar vergunningsaanvraag te voegen, daar krachtens artikel 8, 2˚, van het besluit van de Vlaamse regering van 27 maart 1985 houdende reglementering en vergunning voor het gebruik van grondwater en de afbakening van waterwingebieden en beschermingszones, dergelijk technisch rapport slechts verplicht is voor grondwaterwinningen van categorie B met een capaciteit van 2.500 m^3/dag; dat, evenwel, dit niet wegneemt dat wanneer de Belgische geologische dienst tot de conclusie kwam dat het verlenen van een vergunning op basis van de beschikbare gegevens geen vanzelfsprekendheid vormde en dit zeker niet met de aangevraagde configuratie van de putten, de zorgvuldigheidsplicht vereiste dat alsdan een aantal bijkomende gegevens zouden worden ingewonnen, in plaats van zich te steunen op effecten gesorteerd door het oppompen van merkelijk minder hoeveelheden grondwater dan de thans vergunde; dat aangezien het in casu gaat over putten in werking, het uitvoeren van een adequate pompproef redelijkerwijze geen onoverkomelijk probleem kan vormen;

4.4.4. Overwegende dat de nadere toelichting op aanvraag van de tussenkomende partij met een faxbericht van 22 oktober 1997 verstrekt en sub 2.9. geciteerd, geen afbreuk doet aan voorgaande overwegingen om volgende redenen : het faxbericht dateert van na de bestreden beslissing en zelfs van na het instellen van het onderhavig annulatieberoep, zodat de minister bij het nemen van de bestreden beslissing dat beoordelingselement niet in aanmerking kan hebben genomen; uit dat bericht kan ook niet worden afgeleid dat er duidelijkheid was omtrent de effecten van het verlenen van de vergunning op de omgeving en dat een aan het verlenen van de vergunning voorafgaandelijk bijkomend onderzoek zich niet meer opdrong;

4.4.5. Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat blijkt dat het tweede en het vierde middel in de aangegeven mate gegrond zijn,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de Vlaamse minister van leefmilieu en tewerkstelling van 1 augustus 1997, waarbij de beroepen ingediend tegen het besluit van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 5 december 1996 houdende het verlenen aan de n.v. DOMO OUDENAARDE van een vergunning voor het winnen van maximum 650 m^3/dag en 190.000 m^3/jaar grondwater uit vier putten van 26,5 tot 28 meter diep, te Oudenaarde, De Bruwaan 4, op percelen kadastraal gekend onder sectie B, nrs. 295 c, 304 b, 607 v, 607 c2, 296 c, 301 a, 318 d, 329 a en 330 b, ongegrond worden verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd;

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van de vordering tot schorsing, bepaald op eenentwintigduizend frank komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van het annulatieberoep, bepaald op eenentwintigduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

De kosten van de tussenkomst in het administratief kort geding, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

De kosten van de tussenkomst in het annulatieberoep, bepaald op vijfduizend frank, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op veertien oktober 1900 negenen-negentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	R. STEVENS,	staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
Mevr.	A. WIJNANTS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. WIJNANTS. **M.-R. BRACKE.**